

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci žalobcu **S.** bytom vo **V.**, *zastúpeného JUDr. M., advokátom, so sídlom vo V.*, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KM-65/PK-2005 z 26. mája 2005, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 459/06-58 z 25. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 459/06-58 z 25. marca 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: KM-65/PK-2005 z 26. mája 2005, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti personálnemu rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Prešove č. 21 z 11. marca 2005, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších

predpisov (ďalej len „zákon“), a tento personálny rozkaz potvrdil. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi sa ich náhrada nepriznáva.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že konanie prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu bolo v súlade so zákonom pri zachovaní predpísaných lehôt a obe napadnuté rozhodnutia vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu veci. Bol toho názoru, že dvojmesačná lehota podľa § 192 ods. 4 zákona začala plynúť odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, v konkrétnom prípade dňom 14. februára 2005, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o potvrdení služobného hodnotenia so záverom, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Poukázal na to, že personálny rozkaz bol vydaný dňa 11. marca 2005 a doručený žalobcovi dňa 18. marca 2005, teda v zákonnej dvojmesačnej lehote. Tvrdenie žalobcu, že deň, kedy nadriadený zistil dôvod na prepustenie, je 14. júl 2004, kedy bolo vypracované prvé služobné hodnotenie, považoval krajský súd za irelevantné, pretože prvé služobné hodnotenia bolo vrátené na prepracovanie z dôvodu nedostatočne odôvodneného skutku, to znamená, že hodnotenie nemohlo byť podkladom pre prepustenie žalobcu z Policajného zboru, keďže nebol jasne zistený dôvod, pre ktorý by mal byť prepustený. Poukázal na to, že komisia mohla dospieť aj k inému záveru, a potom by celý prípad nemusel skončiť na súde. Krajský súd preto dospel k záveru, že žaloba je bezdôvodná a je potrebné ju podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietnuť. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 220 ods. 1 O.s.p. zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alebo aby podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 221 ods. 3 O.s.p. vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Žalobca nesúhlasil so záverom krajského súdu, že konanie prvostupňového i druhostupňového správneho orgánu bolo v súlade so zákonom pri zachovaní predpísaných lehôt, nakoľko podľa jeho názoru nebola dodržaná hlavne objektívna jednoročná lehota uvedená v § 194 ods. 4 zákona, podľa ktorého o prepustení policajta z dôvodov uvedených v § 192 ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť najneskôr do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol. Poukázal na to, že skutok, pre ktorý bol trestne stíhaný a pre ktorý bol vyhodnotený ako nespôsobilý služby, sa mal stať 10. októbra 2001, a teda ročná objektívna lehota uplynula dňa 10. októbra 2002. Namietal, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané až po uplynutí subjektívnej dvojmesačnej lehote, nakoľko prvé služobné hodnotenie bolo vypracované dňa 14. júla 2004 so záverom, že žalobca nie je spôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe, na základe čoho mal za to, že už vtedy sa jeho

nadriadený dozvedel o dôvode prepustenia, a teda subjektívna lehota v tomto prípade uplynula dňa 14. septembra 2004. Mal za to, že z pohľadu plynutia subjektívnej lehoty je nepodstatné, že služobné hodnotenie bolo vrátené na prepracovanie. Žalobca vyjadril názor, že rozhodnutie o prepustení vydané 11. marca 2005 bolo vydané po uplynutí zákonných lehôt v zmysle § 192 ods. 4 zákona. Nepovažoval preto za správny záver súdu, že lehoty začali plynúť až právoplatnosťou služobného hodnotenia. Konštatoval, že služobné hodnotenie hodnotí skutok, ktorý sa stal v roku 2001 a po roku 2001 bol viackrát služobne hodnotený a vyhodnotený ako spôsobilý, ktorá okolnosť nebola doteraz skúmaná.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Považoval napadnutý rozsudok za vydaný v súlade so zákonom po riadnom zistení skutočného stavu veci, pričom krajský súd sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami, na ktoré žalobca v podanej žalobe poukazoval. Nesúhlasil s námietkami žalobcu, ktoré uviedol v odvolaní proti rozsudku krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 2 vety druhej O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti na základe žaloby bolo rozhodnutie správneho orgánu - Personálny rozkaz riaditeľa Krajského riaditeľstva PZ v Prešove č. 21 z 11. marca 2005, ktorým bol žalobca v stálej štátnej službe vo funkcii starší referent technik oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií ODI OR PZ vo V., služobného úradu KR PZ v Prešove, prepustený zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. d/ zákona, a ktoré bolo potvrdené rozhodnutím žalovaného č. p.: KM-65/PK-2005 z 26. mája 2005.

Žalobca v konaní pred odvolacím správnym orgánom i pred súdom namietal, že v jeho prípade nebola správnym orgánom dodržaná objektívna jednoročná a ani subjektívna dvojmesačná lehota uvedená v § 194 ods. 4 (správne má byť ods. 5) zákona, ktorá námietka tvorila aj obsah odvolania.

Podľa § 192 ods. 1 písm. d/ zákona v znení účinnom v čase vydania rozhodnutia správneho orgánu, policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak bol pri služobnom hodnotení hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia o prepustení policajta z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

Podľa § 32 ods. 1 zákona služobné hodnotenie platí odo dňa jeho vykonateľnosti (§ 241 ods. 7) až do dňa vykonateľnosti nového služobného hodnotenia. Navrhované opatrenia v služobnom pomere policajta, ku ktorým má v tomto období dôjsť, sa vykonávajú na základe platného služobného hodnotenia.

Z obsahu predloženého spisu správneho orgánu odvolací súd zistil, že služobné hodnotenie, na základe ktorého správny orgán prvého stupňa rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 14. februára 2005, čím sa stalo platným. Až na základe platného služobného hodnotenia sa mohlo s poukazom na vetu druhú ustanovenia § 32 ods. 1 zákona vykonať opatrenie v služobnom pomere policajta, v danom prípade prepustenie policajta zo služobného pomeru. S ohľadom na túto skutočnosť bolo potrebné považovať za deň, keď vznikol dôvod prepustenia, deň, od ktorého začalo platiť služobné hodnotenie, t. j. 14. februára 2005. O prepustení správny orgán rozhodol dňa 11. marca 2005, z čoho je zrejmé, že o prepustení žalobcu bolo rozhodnuté v zákonnej lehote v zmysle § 192 ods. 4 (v súčasnosti ods. 5) zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za neopodstatnené, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci krajským súdom. Preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. s použitím § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný náhradu trov neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 11. februára 2009

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

